

खलपत्रतुलसी । जम्बीरभेदः । इति केचित् ॥
जम्बीरसामान्यम् । इति केचित् । इति तट्टी-
कार्या भरतः ॥
प्रस्थानं, स्त्री, (प्र + स्था + ल्युट् ।) विजिगीषोः
प्रयाणम् । इत्यमरः । २ । ८ । ६५ ॥ (यथा,
देवीभागवते । ५ । ४ । १२ ।
“सेनाभियोगं प्रस्थानं बलसंख्या यथार्थतः ।
घोराणाञ्च परिज्ञानं कृत्वा यान्त्वा खरान्वितः ॥”)
गमनमात्रम् । यथा, पदाङ्कदूते ।
“प्रस्थानन्ते कुलिशकलनाभिचितं पण्डिताग्रैः ॥”
प्रस्थानविभ्रः, पुं, (प्रस्थानस्य विभ्रः ।) गमन-
वाघातः । यथा । यः पुनर्विवाहावसरे
मङ्गलवति वासरे प्रतिष्ठमानस्य तत्प्रस्थानौप-
यिकं कर्म प्रागङ्गीकृत्य तदानीं न करिष्या-
मीति प्रस्थानविभ्रमाचरति तदासौ द्विगुणा
भूतिं ददायः । इति मिताचरा ॥
प्रस्थापितः, त्रि, (प्र + स्था + णिच् + क्तः ।)
प्रैषितः । इति हेमचन्द्रः ॥ प्रकर्षणं स्थापितश्च ॥
प्रस्थिका, स्त्री, (प्रस्थादाकारोऽर्थस्य स्था इति ।
प्रस्था + टन् ।) अलङ्कारः । इति भावप्रकाशः ॥
प्रस्तुटः, त्रि, (प्रस्तुटति विकशतीति । प्र +
स्तुट् + कः ।) प्रकुलः । इति शब्दरत्नावली ॥
(सुसहः । यथा, मार्कण्डेये । २७ । २१ ।
“निष्कृष्य प्रासनं तस्माद्वदशे प्रस्तुटाक्षरम् ॥”)
प्रस्तोतनं, स्त्री, (प्रस्तोत्यतेनेति । प्र + स्तुट् +
णिच् + करणे ल्युट् ।) स्तुतम् । इत्यमरः ।
२ । ६ । २६ ॥ (प्र + स्तुट् + भावे ल्युट् ।)
ताडनम् । विकाशनम् । इति मेदिनी । ने,
१६२ ॥ पवनम् । तुषादिशोधनम् । इति हेम-
चन्द्रः । ४ । ८३ ॥
प्रसवणं, स्त्री, (प्रसवति जलमस्मादस्मिन्निति वा ।
प्र + सु + अपादाने अधिकरणे वा ल्युट् ।) यत्र
स्थाने सुखा जलं गलति तत् । इति भरतः ॥
अविच्छेदेन सवज्जलं यत्र स्थाने प्रतति यत्र
निपत्य च बहुलीभवति तत् । इति खान्या-
दयः । गिरेरुपरि निर्गिरादिप्रभवजलसंघातः ।
इति साङ्गः । (यथा, हरिवंशे । ६ । ५४ । ११ ।
“पुण्यं तीर्थवरं दृष्ट्वा विस्मयं परमं गतः ।
प्रभावश्च सरस्वताः प्रसवणं वलः ॥”)
अजस्रं मन्दवेगेन सवज्जलम् । इति कोकटः ॥
तत्प्रवर्धयः । उल्लः २ । इत्यमरः । २ । ३ । ५ ॥
जलप्रसावः ३ । (यथा, मनुः । ४ । २०३ ।
“जलं समाचरेन्नित्यं गर्भप्रसवणीयं च ॥”)
अस्य गुणाः । प्रसवणजलं खच्छं जलु मधुरं
रोचनञ्च दीपनञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
(प्र + सु + भावे ल्युट् ।) प्रकर्षणं चरणम् ॥
प्रसवणः, पुं, (प्रसवति जलमस्मादिति । प्र + सु +
अपादाने ल्युट् ।) मातृवत्पुन्यतः । इति हेम-
चन्द्रः । ४ । ६५ ॥ खेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
प्रसावः, पुं, (प्रसूयते इति । प्र + सु + “प्रिडस्तु-
सुवः ।” ३ । ३ । २७ । इति घञ् ।) स्रजम् ।
इत्यमरः । २ । ६ । ६७ ॥ गोप्रसावमाहात्म्यं

यथा, वराहपुराणे ।
“प्रसावेण तु यः ज्ञायात् रोहिण्यां मानवो
द्विजः ॥
सर्वपापकृतान्दोषान् दहत्याशु न संशयः ॥”
(गुणादयोऽस्य स्रजश्च ज्ञातव्याः ॥)
प्रस्थानः, पुं, उच्चैःशब्दः । प्रपूर्वस्वनधातोर्घञ-
प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
प्रखेदः, पुं, (प्र + खिद्व चर्मच्युतौ + घञ् ।) अति-
प्रयत्नः । (यथा, मार्कण्डेये । १२४ । १३ ।
“नरेन्द्रपुत्राः प्रखेदजलक्षिप्ताननाः समम् ॥”)
तत्सौषधं यथा,—
“चन्दनं कुङ्कुमं मांसी कर्पूरो जातिपत्रिका ।
जातीककोलपूरानां लवङ्गस्य फलानि च ॥
अगुरुश्रीरकाशमयः कुष्ठं तगरनालिका ।
गोरोचना प्रियङ्गुश्च चोलं मदनकं नखम् ॥
सरलः सप्तपर्णश्च लाला चामलकौ तथा ।
कर्कुरकः पद्मकश्च एतैस्तेषु प्रसाधितम् ॥
प्रखेदमलदौर्गन्धककुष्ठं च हरं परम् ।
पुमान् शुवा स्यात् शुक्राण्यः स्त्रीणाञ्चालन्त-
वल्गवः ॥
स्त्रीशतं गच्छति रुद्रः । बन्धापि लभते सुतम् ॥”
इति गारुड १६८ अध्यायः ॥
(विषयोऽस्य यथा,—
“क्षेमिन् मधुरास्यता च जडता निद्रा च
तन्ना भृशं
गात्राणां गुरुताश्च विविरमता रोमोद्गमः
श्रीतता ।
प्रखेदः श्रुतिबाधनश्च कुरुते नेत्रे च पाण्डुच्छवि-
विश्रामलवृत्तिका च वमनं क्षिप्तचरे वै विदुः ॥”
इति हारीते चिकित्सितस्थाने द्वितीयेऽध्याये ॥)
प्रहतं, त्रि, (प्रहयते स्मेति । प्र + हन् + क्तः ।)
विततम् । क्षुब्धम् । इति शब्दरत्नावली ॥ प्र-
कर्षणं चिंसितम् । (यथा, महाभारते । ८ । ३० । ६ ।
“प्रहतरथनराशुज्ज्वलं
प्रतिभयदर्शनसुख्यग्नयम् ।
तदहितहतमावभौ बलं
पिडपतिराशुमिव प्रजाक्षये ॥”)
प्रकर्षणं गतञ्च । (वितान्द्रितम् । यथा, भाग-
वते । १० । ७२ । ३८ ।
“इत्थं तयोः प्रहतयोगेऽद्योर्नृवीरौ
कुडौ खसुष्टिरभयः सशरपिष्टाम् ॥”
वाहितम् । यथा, रघुः । १६ । १४ ।
“स खयं प्रहतपुष्करः क्षती
लोलमाख्यावलयो हरन् मनः ।
नर्नकीरभिनयातिलङ्घिनीः
पार्श्ववर्त्तिषु गुरुज्वलज्जयत् ॥”)
प्रहनेमिः, पुं, (यद्यानां नेमिरिव । निपातनात्
यस्य प्रः ।) चन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(यदनेमिरिति वा पाठः ॥)
प्रहरः, पुं, (प्रहियते टकादिरस्मानिति । प्र +
हृ + चः । अप् वा ।) वासरस्याष्टमागैक-
भागः । पहर इति हिन्दीभाषा । तत्प्रवर्धयः ।

यामः २ । इत्यमरः । १ । ४ । ६ ॥ (यथा,
कथासरित्सागरे । ४ । ३७ ।
“सङ्केतकं द्वितीयेऽस्मिन् प्रहरे पर्यकल्प्यत ॥”)
प्रहरकुटुवी, स्त्री, (प्रहरस्य कुटुवी कुटुम्बिनीव ।)
कुटुम्बिनीक्षुपः । इति राजनिर्घण्टः ॥
प्रहरणं, स्त्री, (प्रहियतेनेनेति । प्र + हृ +
करणे ल्युट् ।) अक्षम् । इत्यमरः । २ । ८ । ८० ॥
(यथा, महाभारते । १२ । १६६ । २ ।
“धनुः प्रहरणं श्रेष्ठमतोवाच पितामहः ॥”)
कर्णोरथः । इति तट्टीकासारसुन्दरी ॥ (यथा,
भागवते । ४ । २६ । २ ।
“पञ्चप्रहरणं सप्तवर्णं पञ्चविक्रमम् ॥”
प्रहियतेऽस्मिन्निति ।) युद्धम् । इति हलायुधः ।
२ । २६८ ॥ (प्र + हृ + भावे ल्युट् ।) प्रहारः ॥
(यथा, महाभारते । ४ । ४ । ७ ।
“याने प्रहरणे चैव तथैवास्मिन् भारतः ॥”)
प्रहरी, [नृ] त्रि, यामिकः । प्रहरो विद्यते
अस्येति प्रहरशब्दादस्यर्थे इन्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
प्रहर्षणः, पुं, (प्रहर्षयतीति । प्र + हृ + णिच् +
ल्युट् ।) बुधप्रहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ हर्ष-
विशिष्टे, हर्षकारके च, त्रि । (यथा, महा-
भारते । १ । २७ । ६ ।
“नानापचिरतं रम्यं कटपुत्रप्रहर्षणम् ॥”
प्र + हृ + भावे लुट् । आनन्दे, स्त्री ।
यथा, महाभारते । १२ । ३३६ । २५ ।
“अथ व्रतस्यावभृते वागुवाचाशरीरिणी ।
स्निग्धगम्भीरया वाचा प्रहर्षणकरी विभो ॥”)
प्रहर्षणी, स्त्री, (प्रहर्षयतीति । प्र + हृ + णिच् +
ल्युट् । डीष् ।) हरिद्रा । इति हारावली ।
त्रयोदशाक्षरपादच्छन्दोभेदः । तस्या लक्षणं
यथा । छन्दोमञ्जर्याम् । “चण्डाभिर्मनजरगाः
प्रहर्षणीयम् ।” तस्या उदाहरणं यथा,—
“गोपीनामधरसुधारसस्य पाने-
रुतुङ्गलनकलसोपगहनैश्च ।
आश्चर्यैरपि रतिविभ्रमैर्मुरारेः
संसारे मतिरभवत् प्रहर्षणीह ॥”
प्रहसनं, स्त्री, (प्र + हस् + भावे ल्युट् ।) प्रहासः ।
(प्रहस्यमानेन वा । प्र + हस् + आधारे
करणे वा ल्युट् ।) रूपकभेदः । परिहासः ।
इति मेदिनी । ने, १६० ॥ आक्षेपः । इति
हेमचन्द्रः ॥ रूपकभेदस्य लक्षणं यथा,—
“भाष्यवत्सन्धिसम्बन्धलास्याङ्गाङ्गैर्विनिर्मिते ।
भवेत् प्रहसने वृत्तं निन्द्यानां कविकल्पितम् ॥
तत्र नारभटीनापि विस्मयकप्रवेशकौ ।
अङ्गी हास्यरससूत्रं वीथ्यङ्गानां स्थितिर्न वा ॥
तपस्विभगवद्विप्रप्रभृतिष्वत्र नायकः ।
एको यत्र भवेद्दृष्टो हास्यं तच्छब्दमुच्यते ॥”
इति साहित्यदर्पणम् ॥
प्रहसन्ती, स्त्री, (प्रहसति प्रकर्षणं विकशतीति ।
प्र + हस् + शब्द + डीप् ।) यथी । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ वासन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥
प्रहसाङ्गारधानी च ॥